

DIEVS RADĪJA...

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1Moz 1–3, Apd 17:28, Ps 148, Ps 24:1, 1Moz 4:1–9, Mt 22:37–39, Atkl 14:7.

ATMIŅAS PANTS:

“Kas vājamam dara pāri, tas nonievā viņa Radītāju, bet, kas par grūtdieni apžēlojas, tas godā Dievu” (Spam 14:31).

Vai tu esi kādreiz smagi pūlējies, lai radītu kaut ko – varbūt kādu rokdarbu, ēdienu vai kādu citu radošu darbu –, bet cilvēks, kam tu to uzdāvināji, to saplēsa vai nepieņēma? Ja jā, tad tu visdrīzāk esi nedaudz iepazinis, ko Dievs piedzīvoja, kad Viņš radīja šo pasauli un dāvāja cilvēkiem dzīvību, lai pēc tam to, ko Viņš bija radījis, redzētu grēka salauztu.

Bībele saka, ka pasaule tika radīta rūpīgi un tā bija “ļoti laba”. 1. Mozus grāmatas ziņojumos ir rakstīts, kā Dievs jutās attiecībā uz Savu radību. Šajā kontekstā mums vajadzētu lasīt grēkā krišanas stāstu 1. Mozus grāmatas 3. nodaļā un saprast Dieva salauzto sirdi, kad Viņš uzrunā cilvēkus, ko ir radījis.

Pārsteidzoši, ka Dievs vēl joprojām mīl mūsu pasauli, pat neskatoties uz grēka tūkstošgadi, vardarbību, netaisnību un tiešo sacelšanos. Vēl pārsteidzošāk ir tas, ka Dievs, īstenojot Savu plānu pasaules glābšanā un no jauna radīšanā, mums kā ticīgajiem piešķīris zināmu lomu Viņa lielā plāna papildīšanā. Jā, mēs esam Viņa žēlastības saņēmēji. Bet no žēlastības mēs esam saņēmēmuši, mums ir dots darbs kā mūsu Kunga līdzstrādniekiem. Kāda svinīga, svēta atbildība!

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 6. jūlijā.

Ieskats radīšanā

Šī pasaule un visa dzīvība uz tās, mūsu pašu dzīve un viss, ko mēs ar to darām, ikviena cilvēka dzīve ap mums un tas, kā mēs mijiedarbojamies ar citiem, dzīve pati par sevi un kā to vislabāk dzīvot – tas viss sākas ar Dievu, “jo Viņā mēs dzīvojam un rosāmies, un esam” (Apd 17:28).

Šeit sākas Bībeles stāsts: “Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi” (1Moz 1:1). Fakts, ka Viņš to izsauca esamībā ar vārdiem, norāda uz spēku un procesu, ko mēs pat nespējam iedomāties.

Vēl jo interesantāk, ka Dievs neradīja no attāluma. Viņš bija pilnībā iesaistīts, īpaši kad nonāca pie pirmā cilvēka radīšanas (sk. 1Moz 2:7).

Izlasi pirmā cilvēka radīšanas stāstu 1Moz 1:26–31. Ko šis ziņojums mums pasaka svarīgu par Dievu? Ko svarīgu tas mums pasaka par cilvēkiem? _____

Bieži saka, ka mēs varam daudz mācīties par Dievu, pavadot laiku dabā, raugoties uz Viņa radību un redzot tajā paša Radītāja rakstura iezīmes. Bet mēs varam arī saprast, kā Dievs radīja šo pasauli, vadoties no savas izpratnes par pašu Dievu. Piemēram, ja Dievs ir kārtības Dievs, mums vajadzētu sagaidīt, ka Viņa radībā ieraudzīsim kārtību. Vai arī, ja mēs ticam, ka Dievs ir radošs Dievs, mums nevajadzētu būt pārsteigtiem, ja atrodam pārsteidzošus šī radošuma piemērus pasaulē, ko Viņš ir radījis.

Tāpat mēs ticam, ka Dievs ir attiecību Dievs, un līdz ar to mēs redzam, ka attiecības ir būtiskākais elements, kā Dievs satur pasauli kopā. Viņš radīja katru pasaules elementu attiecībās ar pārējo radību. Viņš radīja dzīvniekus attiecību harmonijā. Viņš radīja cilvēkus attiecās ar Sevi, citam ar citu un ar pārējo radību.

Lai gan mūsu izpratne par Dievu daudzējādā ziņā ir ierobežota, tam, ko mēs ieraugām Viņa raksturā, vajadzētu mudināt mūs pārdomāt, kādai vajadzētu būt pasaulei.

Kā izpratne par to, ka pasaule ir Dieva rakstura atspulgs, palīdz tavai izpratnei par pasauli, pat ja tajā tik acīmredzami ir grēka postījumi? _____

Pilnīga pasaule

Ir viegli izjust ilgas pēc Ēdenes. Īsajā Ēdenes dārza aprakstā, ko Dievs radīja Ādamam un Ievai, ir kaut kas, kas iedezd ilgu uguntiņu mūsu sirdīs. Mēs varbūt nesaprotam, kā šāda pasaule darbojas, bet mēs jūtam, ka mēs to gribētu piedzīvot.

Šķiet, ka apmierinātības un pabeigtības sajūta bija kaut kas tāds, ko izjuta arī Dievs: “Un Dievs uzlūkoja visu, ko Viņš bija darījis, un redzi, tas bija ļoti labs” (1Moz 1:31). Dievs radīja kaut ko, kas bija gan skaists, gan funkcionāls. Tam bija izsmalcināts dizains gan formas, gan praktiskuma ziņā. Tas bija pilns dzīvības un krāsu, bet tajā arī bija viss nepieciešamais, lai varētu uzplaukt dzīvība. Nav brīnums, ka Dievs apstājās, lai apcerētu, ka šī pasaule, ko Viņš bija radījis, ir laba.

Izlasi 1.Mozus grāmatas 1. nodaļu. Kā tu domā, kas ir domāts ar atkārtotajiem apgalvojumiem, ka “redzi, tas bija ļoti labs”? Sk. 1Moz 1:4, 10, 12, 18, 25 un 31. _____

Lai gan Bībele ir rakstīta pēc grēkā krišanas, tā ir pilna ar dabas pasaules slavinājumiem, piemēram, Īj 38.–41. nodaļa un Ps 148. Mums ir arī jāatceras, ka tas netika rakstīts atmiņās par to, kāda pasaule bija, kad tā tika radīta, un pirms grēkā krišanas. Tas ir rakstīts tagadnē, priecājoties par labestību, kas vēl joprojām ir vērojama mūsu pasaulē.

Arī Jēzus no dabas pasaules guva piemērus Dieva labestībai un rūpēm (sk., piemēram, Mt 6:26, 28–30), saistot kopā mūsu paļāvību uz Dievu ar vienkāršo dāvanu novērtēšanu, kas mūs pārņem ar apbrīnu. Ja mēs atveram acis un raugāties uz radības brīnumiem, mēs varam redzēt, ka mēs patiešām esam brīnišķīgo dāvanu saņēmēji no sava Radītāja. Mūsu atbildei pat pārbaudījumu vidū vajadzētu būt pateicībai un pazemīgai sevis nodošanai dāvanu Devējam.

Kā septītās dienas adventistiem – tiem, kas svin gan radīšanu, gan gaida Dieva valstības nākšanu, – mums vajadzētu saprast, ka viss skaistais, prieks un labestība, ko mēs redzam un piedzīvojam pasaulē, ir ieskats tajā, kāda kādreiz bija mūsu pasaule un kāda tā atkal reiz kļūs.

Kādus radīšanas brīnumus tu īpaši novērtē, ņemot vērā savu dabas pasaules pieredzi? Kā tu savā ikdienas dzīvē varētu vairāk iepazīt Kungu ar dabas pasaules brīnumu palīdzību?

Zemes pārvaldnieki

Saskaņā ar Bībeles ziņojumu Ēdenes dārzs un tikko radītā zeme bija vieta, kur valdīja pārpilnība un kas bija radīta dzīvības uzplaukumam un īpaši cilvēku priekam.

Bet Dievs deva pirmajam vīrietim un sievietei – un mums visiem pārējiem, kas esam cēlušies no viņiem, – noteiktu lomu Viņa radībā. Ātri kļūst redzams – ne tikai pēc radīšanas metodes –, ka Ādamam un Ievai šajā jaunajā pasaulē bija paredzēts īpašs statuss.

Ādamam vispirms tika dots darbs nosaukt dzīvniekus un putnus (sk. 1Moz 2:19). Tad viņam tika dota cita loma, ko Dievs atklāja kā svētību: “Un Dievs tos svētīja un sacīja uz tiem: ‘Augļojieties un vairojieties! Piepildiet zemi un pakļaujiet sev to, un valdiet pār zivīm jūrā un putniem gaisā, un katru dzīvu radījumu, kas rāpo pa zemi!’” (1Moz 1:28).

Izlasī un salīdzini 1Moz 1:28 un 2:15. Kā tu vienā vai divos teikumos varētu raksturot cilvēka darba aprakstu? _____

Pārāk bieži kristīgajā vēsturē 1Moz 2:18 ir izmantots kā atļauja ekspluatēt, pat līdz tādām līmenim, ka tiek iznīcināta dabas pasaule. Jā, pasaule acīmredzami ir radīta cilvēka dzīvei, labumam un baudai. Bet cilvēka atbildība ir “kopt un sargāt” – runājot 1Moz 2:15 vārdiem.

Runājot par namturību, mūsu pirmā doma bieži vien ir nauda, bet pirmais namturības norādījums Bībelē ir rūpēties par zemi, ko Dievs ir radījis un mums uzticējis. Ādama un Ievas uzdevums paredzēja to, ka zeme piederēs arī viņu bērniem un nākamajām paaudzēm. Sākotnējā pasaules radīšanas plānā tapusi pasaule turpinātos kā dzīvības, labestības un skaistuma avots visiem cilvēkiem, un Ādamam un Ievai būtu liela loma, rūpējoties par to.

Zeme vēl joprojām pieder Kungam (sk. Ps 24:1), un mēs vēl joprojām esam aicināti būt pārvaldnieki pār visu, ko Dievs mums ir devis. Varbūt mēs varētu arī secināt, ka kritušajā pasaulē mūsu kā pārvaldnieku atbildība ir vēl lielāka.

*Ko nozīmē būt zemes pārvaldniekam mūsdienās, kritušajā pasaulē? Kā šīs atbildības apzi-
nāšanās ietekmē to, kā tu pavadi savu ikdienu?* _____

Salauzta pasaule

Viena lieta, ko Dievs iedeva Ādamam un Ievai, bet neiedeva nevienam citam virs zemes, bija morālā brīvība. Viņi bija morālas būtnes tādā veidā, kā augi, dzīvnieki un koki nekad nevarēja būt. Dievs vērtēja šo morālo brīvību tik ļoti, ka Viņš pieļāva iespēju, ka Viņa cilvēki varētu izvēlēties nepaklausīt. To darot, Viņš riskēja ar visu, ko bija radījis, lai sasniegtu plašāku mērķi – attiecības ar Viņa radītajiem cilvēkiem, balstoties uz mīlestību un brīvo gribu.

Bet bija arī iznīcinātājs (ši morālā brīvība pastāvēja arī eņģeļiem), kas gribēja sagraut labo un pilnīgo pasauli, ko Dievs bija radījis, un centās izmantot cilvēku, Dieva īpašo radību virs zemes, lai to paveiktu. Runājot ar čūskas starpniecību, velns apšaubīja Dieva dotā pilnību un pietiekamību (sk. 1Moz 3:1–5). Svarīgākā kārdināšana bija iekārot vairāk, nekā Dievs viņiem bija iedevis, apšaubīt Dieva labestību un paļauties pašiem uz sevi.

Šajā izvēlē un šajā rīcībā attiecības, kas bija būtiskas radībai, kā Dievs to bija paredzējis, tika salauztas. Ādams un Ieva vairs nebaudīja attiecības ar savu Radītāju, kam viņi bija paredzēti (sk. 1Moz 3:8–10). Šie divi cilvēki pēkšņi ieraudzīja, ka ir kaili un nokaunējušies, un viņu attiecības neglābjami mainījās. Viņu attiecības ar pārējo zemi arī nonāca zināmā spriedzē un tika salauztas.

Izlasi 1Moz 3:16–19. Ko šie panti mums stāsta par izmainītām attiecībām starp cilvēkiem un dabas pasauli? _____

Grēka realitātes dēļ dzīve Ādamam un Ievai un visai pārējai radībai pēkšņi kļuva daudz grūtāka. Grēka sekas ir reālas, īpaši ietekmējot cilvēkus un viņu attiecības. Vienā ziņā mēs esam tālu no Dieva, mūsu Radītāja. Skartas ir arī mūsu ģimenes, un attiecības ar citiem bieži vien ir izaicinājums. Mums pat nākas cīnīties ar apkārtējo vidi un pasauli, kurā mēs dzīvojam. Visi mūsu dzīves un mūsu pasaules aspekti atklāj salauztību, ko ir ienesis grēks.

Bet Dievs neradīja tādu pasauli. 1Moz 3. nodaļas "lāsti" ir doti kopā ar apsolījumu, ka Dievs radīs pasauli no jauna un salabos attiecības, kuras ir salauzis grēks. Lai gan mēs turpinām cīnīties ar grēku un ar tā ietekmi uz mūsu dzīvi, mēs esam aicināti atbalstīt sākotnējo pasaules labo stāvokli un censties savā dzīvē īstenot plānu, kas Dievam ir šai pasaulei.

Cilvēces ģimenes tīkls

Kad ienāca grēks, nebija vajadzīgs ilgs laiks, lai pasaule strauji bruktu. Greizsirdības, pārpratumu un dusmu lēkmē pirmo brāļu pāri skāra pirmā slepkavība. Kad Dievs jautāja Kainam par viņa grēku, viņa atbilde bija varbūt ironiska un retoriska – “Es nezinu; vai tad es esmu sava brāļa sargs?” (1Moz 4:9). Un atbilde, ko netieši ietvēra Dieva sākotnējais jautājums bija: “Jā, pilnīgi noteikti. Tu esi sava brāļa sargs.”

Izlasi Spam 22:2. Kas ir ietverts šajā šķietami vienkāršajā apgalvojumā? Ko tas mums stāsta par mūsu attiecībām ar līdzcilvēkiem? _____

Ikviens, ko mēs satiekam, ir viens no Dieva radījumiem, radīts pēc Viņa līdzības un kā daļa no attiecību tīkla, kas mūs visus savieno Dieva radībā, lai arī cik salauzta un saplosīta tā būtu. “Mēs visi esam saausti kopā cilvēces tīklā. Ļaunums, kas nāk pār vienu lielās cilvēces brālības daļu, atnes postu visām.” (Elena Vaita “Kristus dziedinošā kalpošana”, 345. lpp.) Patīk vai nepatīk, bet šīs kopīgās saiknes dēļ mums ir Dieva dota atbildība pret Dievu un citam pret citu (sk. Mt 22:37–39).

Viscaur Bībelē atkārtojas apgalvojums, ka Dievs ir mūsu Radītājs. Piemēram, tas ir viens no iemesliem, kas ir dots sabata pieminēšanai (sk. 2Moz 20:11) un Dieva pielūgsmi gala laikā (sk. Atkl 14:7). Tas ir arī galvenais motīvs rūpēm par citiem, par tiem, kam dzīvē mazāk paveicies.

Mēs visi esam saistīti, pateicoties mūsu kopīgās izcelsmes saitēm. Ikviens, kas “vājamam dara pāri, tas nonievā viņa Radītāju, bet, kas par grūtdieni apžēlojas, tas godā Dievu” (Spam 14:31). Cik skaidri šeit ir parādīta šī saikne!

Dievam kā mūsu Radītājam ir tiesības uz mums, pieprasot visu mūsu dzīvi, ieskaitot mūsu pielūgsmi, kalpošanu un rūpes par citiem. Lai gan tas reizēm ir grūti, mulsinoši un neērti, mēs patiešām esam sava “brāļa sargi”.

Kā tu domā, kāpēc Bībelē tik bieži atkārtojas Dieva kā Radītāja tēma? Kāpēc tas ir tik svarīgi, un kā šai realitātei vajadzētu ietekmēt to, kā mēs izturamies pret citiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Sentēvi un pravieši” nodaļu “Radīšana” (44.–51. lpp.).

“Dievs ir mīlestība.’ [...] Viņa būtība, Viņa likums ir mīlestība. Tā tas vienmēr ir bijis, tā tas vienmēr būs. ‘Augstais un diženais, kas dzīvo mūžībā,’ kura ‘ceļi ir mūžīgi’, nemainās. Pie Viņa ‘nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas.’ [...] Ikviens radošā spēka atklāsmē ir bezgalīgās mīlestības izteiksme. Dieva visvarenība ietver svētību pilnību visām radītajām būtnēm.” (Elena Vaita “Sentēvi un pravieši”, 33. lpp.)

“Ja cilvēks darītu savu pienākumu kā uzticīgs Kunga mantas pārvaldnieks, tad nebūtu saucieni pēc maizes, ne arī nabadzības ciešanu, ne kailo, ne trūkumā esošo. Cilvēku neuzticība ir tā, kas rada ciešanu stāvokli, kurā ir iegrīmusi cilvēce. [...] Dievs ir darījis cilvēku par Savu pārvaldnieku, un Viņš nav jāvaino cilvēces ciešanās, postā, kailumā un trūkumā. Kungs ir bagātīgi parūpējies par visiem.” (Elena Vaita “Welfare Ministry”, 16. lpp.)

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

1. Rūpīgi izlasi pēdējo Elenas Vaitas citātu. Ko viņa pasaka? Kurš ir atbildīgs par lielo trūkumu, ko mēs varam redzēt pasaulē? Ko tam vajadzētu mums stāstīt par to, cik svarīga ir uzticīga namturība?

2. Pēc tūkstošiem gadu ilgas salauztības, ko radījis grēks, cik mums vēl iespējams saredzēt to, ka radītais ir labs? Ko mēs kā cilvēki, kas ticam Dievam Radītājam, varam darīt, lai palīdzētu citiem ieraudzīt to, cik labs ir Viņa radītais?

3. Ko tu saproti ar vārdu “pārvaldniecība”? Vai šis nedēļas tēmā bija kaut kas tāds, kas paplašināja tavu domāšanu attiecībā to, ko nozīmē būt pārvaldniekam, īpaši tāpēc, ka mēs esam Dieva aicināti?

4. Kā tas, ja pie katra satiktā cilvēka mēs ieraudzītu zīmi, ka šis cilvēks ir “radīts pēc Dieva tēla un līdzības”, mainītu mūsu attieksmi un izturēšanos pret citiem?

KOPSAVILKUMS:

Dievs radīja labu un pilnīgu pasauli, un Viņš lika cilvēkiem, kas ir radīti pēc Viņa tēla un līdzības, rūpēties un gādāt par Viņa radīto pasauli. Lai gan grēks ir salauzis attiecības, kādas Dievs sākotnēji bija paredzējis, mums vēl joprojām ir sava loma kā radītās pasaules pārvaldniekiem un līdzcilvēku sargiem. Šīs lomas piepildīšana ir viens no veidiem, kā mēs varam godāt Dievu kā savu Radītāju.